Oprichting volkstuinen 1981.

Toen wij in Loon op Zand gingen wonen. En er eenmaal een beetje gesetteld waren,had ik het idee om weer zoals vroeger thuis bij mijn ouders een stukje grond te bewerken en daarvan de vruchten te kunnen plukken.Mijn tuintje aan huis was daarvoor veel te klein, en in oud Loon
zoals wij dat toen noemde, beschikte bijna iedereen over grote achter achtertuin, alwaar ze hun eigen groenten kweekte. (dat merkte ik trouwens in de zaak van Kees van de Ven.) waar ik werkzaam was als bedrijfsleider. Daar werden amper groenten verkocht omdat de overschot van de opbrengst van de tuin aan buren en kennissen werden afgegeven.
Omdat er in Loon op Zand geen mogelijkheid was om bij een boer een stukje grond te pachten, deelde ik mijn wens bij verschillend personen.
Onder hen was Dhr. Van Hout , politie agent van het dorp.En landschapsarchitect Dhr. Bienen.
Omdat Dhr. Van Hout dichter bij de Gemeente ambtenaren stond nam hij het voortouw om zijn oor aldaar te luister te leggen betreffende hetgeen onze wensen waren.In eerste instantie werden wij niet gehoord, met als reden dat volgens hun er totaal geen animo zou zijn vanwege de vele grond die oud Loon bewoners al hadden.
Omdat Dhr. Van hout te weinig tijd had om hiervoor verder te lobbyen bij de gemeente nam ik van hem het stokje over. Na enkele maanden kreeg Dhr. Van Hout te horen dat hij een functie kreeg aangeboden in s'Hertogenbosch en moest hij noodgedwongen ons gaan verlaten.
Samen met Dhr. Van Bienen gingen wij verder om te trachten alsnog een stukje grond te verwerven.
Bij het gemeentehuis kreeg ik na mijn zoveelste verzoek te horen dat ik maar eens moest onderbouwen waarom wij dachten de grond nodig te hebben.
Daarop plaatste we een stukje in het berichtenblad Rond de Toren en verzochten hierin,
om indien Iemand de wensen die wij hadden te delen ze bij ons moesten inschrijven.
Na ruim 'n week hadden wij al 40 inschrijvingen binnen, en gingen daarmee naar het

gemeentehuis. Nadat de gemeente zich had beraden over ons verzoek, kregen we een stukje grond toegewezen aan de Ecliptica. Wij accepteerde de voorwaarden en gingen serieus mensen benaderen om zich aan ons te verbinden met de door ons gestelde voorwaarden.

Met vriendelijke groet,

René van Meerendonk.

BELEGGING IN : WAARDE:

Van: Rene rene.van.meerendonk@telenet.be
Onderwerp: Oprichting volkstuinen 1981deel 2
Datum: 13 feb. 2025 20:33:15
Aan: rene.van.meerendonk@me.com

Voor de kosten van de grond en al wat daar bij zou komen hadden wij een inschrijfgeld vastgesteld en voor daadwerkelijk gebruik een huurovereenkomst.
Van gemeentewegen was er een verplichting om een borderrand in te planten van 3 meter aan de slootkant en een meter aan de kant van de achtertuinen van de Ecliptica.
De Heidemaatschappij had bepaald welke struiken/ bomen wij moesten aan gaan planten en de plantafstanden van de gewenste soorten. Wij zouden hiervoor in aanmerking komen voor een behoorlijke subsidie. Met Dhr.van Gompel (toen van het Witte café op de HogeSteenweg)hadden wij een afspraak gemaakt om op boomplantdag de kinderen van de natuurwacht waar mee hij zich ook bezig hield de boompjes en struikjes te laten planten.Bij iedere tuin mocht een van de kinderen een afgesloten glazen potje met daarin een briefje bij een boompje mee in het plantgat leggen,om misschien in de toekomst daar iets van te mogen horen.Bij de middenstand hadden wij van het bestuur, geld verzameld, om de kinderen een leuke, goedgevulde,snoepzak mee te geven om zo boomplantdag 1981 af te sluiten.
Om het terrein te kunnen gebruiken moest eerst het perceel worden bemest en daarna worden omgeploegd. Voor dat ploegen had ik contact opgenomen met boer Pijnenburg, die uiteraard ook kon zorgen voor de benodigde mest. De bewoners van de Ecliptia waarachter het perceel was gelegen klaagden natuurlijk over de stankoverlast die zij er enkele weken ervaarde.
Maar ook zij mochten van het bestuur een stukje land huren en wel direct achter hun eigen grote tuin. Drie personen maakte daar dankbaar gebruik van.

Maar alvorens de grond te kunnen gebruiken moest het gehele perceel worden verdeeld in 40 tuinen met daarnaast een metersbreed padje tussen paden en drie meter voor de hoofdpad. Om nadien te bemesten werden er vrachtwagens vol met afgewerkte champignonmest gekocht
(Paardenmest) om een betere bodem structuur te verkrijgen.Hiervoor zorgde ook het bestuur evenals de gezamelijke inkoop van zaden en pootaardappelen.Op de leverdatum (altijd de zaterdag) moest iedereen zijn bestelde mest die was gestort buiten de poort naar zijn eigen perceel brengen.wij hadden toen als maat dat dertien kruiwagens ongeveer e'e'n kubieke meter was.
Vanaf het begin was het een probleem om een vast bestuur bijelkaar te houden. Omdat wij ons moesten inschrijven in de kamer van groothandel en dit allemaal te laten beschrijven bij een notaris in Kaatsheuvel was er een compleet bestuur nodig. Het tuincomplex moest een naam gaan krijgen en omdat Dhr. Van Hout de eerste gesprekken had gevoerd, vonden wij het leuk om zijn naam in de naam van de tuin te gebruiken. Daarom hadden wij gekozen voor de naam DE HOUTSNIP.
Ik, Rene' van Meerendonk was een van de eerste die het voorzitterschap op zich nam en trachte een bestuur van secretaris en penningmeester bij elkaar te houden . Dat was, ja toe al een groot probleem. Dhr Bienen moest al voor de uitgifte van de percelen stoppen omdat het niet met zijn werk was te combineren. De tuinen waren zeer snel uitgegeven en de sfeer op de tuin was zeer aangenaam. Het was in het begin vooral een uitproberen hoe je het allemaal onder de knie te krijgen. Iedereen was bereid om elkaar te helpen en al spoedig werden er volop plantjes

uitgewisseld en weggegeven omdat we allemaal nog moesten leren te doseren met het uitzaaien. Het mooiste voorbeeld was b.v. De sla plantjes, die kwamen dusdanig snel op in veel te grootte aantallen. We moesten dus nog
veel leren met het doseren van het zaad.
Het Rond de Toren boekje was voor ons een uitkomst om daarin onze ervaringen uit te wisselen waar we dankbaar gebruik van maakte.
Het zijn op de tuin was een goed gebeuren, vooral voor de sociale contacten was zeer welkom, waardoor er een vraag was ontstaan of het hebben van een werkschuur c.q. een plaats om te schuilen tot de mogelijkheden behoorde. We kregen toestemming van de gemeente en gingen op zoek naar een oplossing. Na enkele weken konden wij een bestaan bouwhout overnemen voor een schijntje, indien we het zelf af zouden breken,
Samen met een lid van onze club ,die bouwkundige was bij de gemeente, hebben we die keet afgebroken en weer opgebouwd naast het gas pomp station.
Na jaren ook zelf een tuin gehad te hebben, zag ik mij wegens mijn drukke werkzaamheden genoodzaakt dit te moeten opzeggen en mijn voorzitterschap te moeten beëindigen.
Na een korte periode was jammer genoeg te zien dat alleen het eigen perceel zijn aandacht kreeg en dat er weinig of geen tijd werd uitgetrokken voor het bijhouden van het complex zelf. Het is goed dat er tijdig werd ingegrepen om ook hier aandacht en tijd aan te besteden, anders had dit complex niet meer bestaan.
René van Meerendonk. '
België